

[Hauge.]

formentlig ogsaa ved den foreslaaede nye Bestemmelse kunne tilvejebringe et rimeligere Forhold, end det hidtil har været muligt, for en Del Provinsvirksomheder inden for visse Brancher, hvad der ogsaa gøres opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som ogsaa Ministeren har nævnt i sin Forelæggelsestale.

Bestemmelsen i § 3, 4de Stykke, hvorefter det paahviler Valutacentralen at drage Omsorg for, at Bevillingstildelingen under Hensyntagen til de forannævnte Forhold foregaar saaledes, at Importørernes Importret fastsættes efter ensartede Retningslinier inden for de enkelte Importørgrupper, synes jeg ogsaa er tilfredsstillende og bedre end den Bestemmelse, der findes i den gældende Lov om dette Forhold.

Bestemmelsen i § 3, sidste Stykke, om en Importattestafgift finder jeg rimelig, ikke mindst naar Hensyn tages til, at det, som Forholdene har udviklet sig, maa siges at være noget i Retning af en Særret at være anerkendt som Importør, og Afgiftsbeløbet 2,5 pro mille er jo ogsaa et saa ringe Beløb, at man ikke behøver at belaste Varerne med den Udgift, som det her bliver paalagt Importørerne at udrede, for at Administrationen kan finde Sted.

§ 6 indeholder bl. a. den nye Bestemmelse med Hensyn til Valutaraadets Sammensætning, at den for Fiskerne valgte Repræsentant skal vælges af Dansk Fiskeriforening i Forbindelse med Vestjysk Fiskeriforening. Hidtil valgtes Repræsentanten, saa vidt jeg erindrer, alene af Dansk Fiskeriforening. Forhaabentlig enes de to Parter om Valget. Desværre har de ikke kunnet enes om at staa i samme Forening, men det kan jo være, at de alligevel nu kan enes om at vælge den Repræsentant, der skal tale Fiskernes Sag i Valutaraadet.

§ 7 indeholder en ny Bestemmelse, nemlig den, at Valutaattester kan afhændes. Jeg vil udtale Haabet om, at denne Bestemmelse vil vise sig anvendelig uden at afstedkomme Ulemper og Urimeligheder. Jeg kan saare vel indse, at der kan være betydelige Fordele ved Bestemmelsen, saaledes som den er formet, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at tidligere har det voldet Vanskeligheder, at Handel med Valutaattester kunde finde Sted, og til sidst blev Handel med Valutaattester jo ogsaa forbudt og er forbudt efter den gældende Lov, fordi Valutaattestoverdragelsen fra den, der havde faaet den udstedt, til anden Mand i Virkeligheden førte til noget i Retning af Kædehandel, men om noget saadant

vil der naturligvis ikke mere kunne blive Tale, idet det nemlig bestemmes, at Overdragelse kun kan finde Sted i det Omfang og paa de Vilkaar, som Ministeren fastsætter, ligesom det bestemmes, at hvert enkelt Tilfælde af Overdragelse skal prøves af de paagældende Hovedorganisationer eller Brancheforeninger. Saa vidt jeg forstaaer Bestemmelsen sammenholdt med Bemærkningerne og Udtalelser af Ministeren, saa bliver Forholdet altsaa dette, at Ministeren efter Forhandling med Valutaraadet fastsætter de Regler, hvorefter Overdragelse af Attester til anden Mand kan finde Sted. Derefter skal saa en af de i § 6 nævnte Hovedorganisationer eller Brancheforeninger prøve hvert enkelt Tilfælde og derefter bevilge eller nægte Overdragelsesbegæringen. Paa samme Maade skal forholdes, hvor Talen er om Girering, selv om Bevillingerne er udstedt ifølge tidligere Lov.

Det ses af Bestemmelsen, at selve Valutacentralen ikke faar andet med hele dette Forhold at gøre end at modtage en periodisk Indberetning fra Organisationerne. Valutacentralen maa altsaa her blive fritaget for et meget betydeligt Arbejde. Det lader sig jo heller ikke skjule, at der her lægges et særdeles betydeligt Arbejde paa de paagældende Organisationer og ogsaa lægges en betydelig Myndighed i disse Organisationers Hænder. Af Organisationernes Evne og Vilje til her at handle loyalt og uden Hensyn til, hvad Per eller Povel maatte ønske, afhænger i Virkeligheden, om den foreslaaede Ordning kommer til at virke tilfredsstillende eller ej. Jeg haaber det bedste. Det bliver imidlertid slet ikke saa let at administrere efter Bestemmelsen, netop fordi der kan opstaa Spørgsmaal af den Beskaffenhed, at det personlige kan komme til at spille en vis Rolle. Det er jo ogsaa netop derfor, Organisationerne lige fra 1932, da de første Restriktioner blev indført, stillede sig reserveret, hver Gang der var Tale om at faa dem til mere direkte Deltagelse i Administrationen af Valutaordningen. Nu foreslaas Forsøget paa at drage Organisationerne mere med ind i Administrationen gjort, og man maa saa haabe, at der kan naas et gunstigt Resultat. Da det foreslaas, at Organisationerne kan faa Ret til at opkræve et Gebyr hos de paagældende til Dækning af de med Administrationen forbundne Omkostninger, maa man jo gaa ud fra, at man regner med, at der her bliver Tale om Deltagelse i Administrationen i meget betydeligt Omfang.

Clearingsbestemmelserne i § 9, sidste Stykke, finder jeg betimelige og nødvendige i Henhold til den Udvikling, der har fundet